

Un 25 d'Abril per la unitat cívica

PRATS I CAMPS

La capçalera, amb els representants de sindicats i associacions, al carrer de la Pau.

Dissabte passat milers de persones eixiren al carrer, a València, per commemorar el 25 d'Abril. Per primera volta, la tradicional manifestació fou convocada per un seguit d'entitats cíviques. La resposta fou extraordinària.

Sandra i Lourdes s'ho miren entusiasmes des de la vorera dreta del carrer de Sant Vicent. Acaba de passar la banda de Beniarrés, una cinquantena de músics a qui enguany ha tocat d'obrir la manifestació per excel·lència dels valencians. I quan sona la marxa mora "Als berebers",

aquestes dues companyes de feina, l'una de Vinaròs i l'altra d'Almussafes, esclaten en un aplaudiment. Totes dues són incondicionals d'aquesta marxa "des de fa quinze anys o setze". I enguany no hi han faltat: "Dona, tal com està la situació!", diu Sandra quan els demanem per què han vingut.

Potser hi ha alguna absència, però és ben cert que ací hi ha gent. Molta gent. Hi ha Romà i Marina, que han vingut des de Gandia i estampen la signatura en els fulls que han de permetre que finalment al País Valencià puguem veure TV3 sense necessitat d'estar sempre amb l'ai al cor. Hi ha Manel, un home d'una setantena d'anys a qui la qui sembla ser la seua dona li planta enmig del pit un adhesiu de Xúquer Viu. Hi ha fins i tot el Trotski. Però no, no és el Trotski que tots coneixem, sinó que es tracta d'un gos que desfila al costat de Pep, d'Alboraia. "Aquest ja fa tres o quatre anys que ve a la manifestació", diu Pep, mentre explica orgullós que a "la mani", sempre ha vingut amb les seues filles, Trini i Roser, que també han portat les mascotes respectives. I

hi ha el Marius i la Teresa, una parella que no s'han acovardit pel fet de tenir dues criatures, l'una de poc més d'un any, l'altra de quasi quatre: Ausiàs i Ariadna. "Hi han vingut des que anaven dins la meua panxa —exclama Teresa— i ara hi continuen venint perquè sàpiguen com van lluitar els seus avis i els seus pares i perquè sàpiguen que ells han de continuar lluitant per aquest país."

I és que enguany, com mai abans, tothom cap a la manifestació del 25 d'Abril. Perquè avui és cridada a eixir al carrer —com després dirà el manifest— "una majoria transversal" convocada per: l'Associació d'Actors i Actrius Professionals del País Valencià, Ca Revolta, Col·lectiu No a la Corrupció, Comissions Obreres, la Federació Ecologistes en Acció, la Intersindical Valenciana, la Plataforma en Defensa de la Llei de la Dependència, la Plataforma per la Transparència i la Pluralitat a Canal 9, Salvem el Cabanyal, la Societat Coral El Micalet, UGT, Xúquer Viu i Acció Cultural del País Valencià.

I no és pas cap casualitat circumstancial que enguany la convocatòria de la manifestació del 25 d'Abril haja estat tan plural i haja fet coincidir tantes organitzacions. Aquesta pluralitat ha estat una de les conseqüències de la feina prèvia de conjunt de totes aquestes entitats, procedents de sectors ben diversos. Una feina conjunta d'uns

1. Els Joves d'Acció Cultural, ben presents. 2. Toni Agustí, de l'Associació d'Actors i Actrius Professionals, fou l'encarregat de llegir el manifest. 3. Paco Molina, de Comissions Obreres, entrevistat per TV3. 4. "Ja n'hi ha prou", un lema que ho deia tot. 5. Les reivindicacions socials dels diversos col·lectius van anar de bracet de la mobilització nacional. 6. La pancarta de capçalera, portada pels representants de les entitats convocants, gira pel carrer Pintor Sorolla. Hi havia: Maribel Domènech, de Salvem el Cabanyal; Tonetxu Pardiñas, de la Societat Coral El Micalet; Enric Valero, de Ca Revolta; Lluís Cerrillo, d'Ecologistes en Acció; Graciela Ferrer, de Xúquer Viu; Paco Molina, de CCOO; Eliseu Climent, d'ACPV; Pepa Llorca, d'UGT; Alfons Puncel, de la Plataforma per la Transparència a Canal 9; Macu Gimeno, d'Intersindical Valenciana; Reis Matalames, del Col·lectiu No a la Corrupció; David Duran, de l'Associació d'Actors i Actrius del País Valencià; i Jaume Esteban, de la Plataforma per la Llei de la Dependència. 7. Els manifestants entren a la plaça de l'Ajuntament.

quants mesos ençà, que ha permès la consolidació de xarxes de complicitat entre aquestes entitats per a afrontar reptes conjuntament i assolir objectius concrets. Aquest és el cas de la recollida de signatures per a la ILP "Televisió sense Fronteres". Sense aquestes complicitats, probablement, no s'hauria aconseguit fer front a l'intent de destrucció de barri del Cabanyal o al transvasament del Xúquer.

De manera que l'èxit de la convocatòria d'enguany serveix per a visualitzar la consolidació d'unes complicitats transversals entre entitats valencianes, que, a través de la col·laboració, han aconseguit de configurar majories socials. Al marge d'allò que pugui passar a l'esfera estrictament polític-electoral, aquestes majories poden proposar-se, amb èxit, objectius concrets.

Ahora, aquesta col·laboració també ha permès, com es va poder veure a la manifestació, la vinculació de les reivindicacions de caràcter nacional i social. Aquest és també un dels èxits de la diada. Una diada que ha recollit també un sentiment de rebuig a la gestió de l'administració valenciana, que menysté les entitats.

Per això, la manifestació de la qual formen part tots plegats porta per lema una expressió que sintetitza molt bé aquesta frustració: "Ja n'hi ha prou!"

Protagonisme cívic. Que "ja n'hi ha prou!" ho sap molt bé Maribel Domènech, de Salvem el Cabanyal. Sense voler-ho, aquestes darreres setmanes s'han convertit en antagonistes d'una manera de fer política "basa-

da en la prepotència". "Els polítics haurien de ser pròxims als ciutadans. Ací estan separats dels ciutadans", es lamenta, mentre sosté la pancarta de la capçalera per una de les vores. Per això, opina, cal "unir-se, perquè hi ha molts col·lectius que actuen de manera solitària i el canvi només arribarà si actuem tots alhora". De la mateixa opinió és Jaume Esteban, que, amb la inconfusible samarreta taronja, s'identifica com a membre de la Plataforma en Defensa de la Llei de Dependència, un dels col·lectius que rep més directament la retallada pressupostària i la ineficàcia dels gestors de l'administració. "Ens cal un punt de trobada, un espai perquè les persones i els col·lectius ens trobem", assegura, sense deixar passar l'oportunitat de recordar una cosa que és tan certa com punyent: "Hi ha grans dependents que es moren a casa sense haver rebut ni un euro de l'administració." Uns metres més enrere hi ha Carles Bayarri, de Xúquer Viu, un altre dels col·lectius que sap què vol dir mobilitzar-se i com n'arriba a ser de difícil guanyar-se l'opinió pública. "Avui es demostra que hi ha una força

PRATS I CAMPS

A l'esquerra, una *batucada* del barri de Natzaret, posant-hi una de tantes notes musicals. A la dreta, imatge del carrer de la Pau, de gom a gom.

en moviment, una força que diu que 'ja n'hi ha prou', perquè si no, ho faran malbé tot", diu.

Mentrestant, els actors i actrius del País Valencià aprofiten que la manifestació passa davant del Teatre Principal per cridar ben fort: "Més teatre, més cultura!" Entre els qui criden hi ha professionals novells, cares joves, però també alguns de consagrats i algun televisiu. Ferran Gadea, el Tonet de l'Alqueria Blanca, ha vingut per iniciativa pròpia a la manifestació durant molts anys ("perquè és el nostre dia, el dia dels valencians", diu), però enguany amb més convenciment, perquè el col·lectiu al qual pertany "s'ofega". I mentre explica això, de fons se senten dolçaines i tabals, que són la banda sonora d'aquesta serp humana.

Aquests ritmes, però, són a penes perceptibles a la capçalera de la manifestació. I no és gens estrany. Quan els primers de la protesta enfilen el carrer de la Pau, que és el tram final del recorregut, els darrers encara són a la plaça de l'Ajuntament. Perquè, com per art de màgia, com més ha anat, més gent s'hi ha anat incorporant, i la marxa del 25 d'Abril, quan el rellotge toca les 19.15 hores, és una allau d'ànimes, de veus que reclamen la dignitat que es va perdre en aquella fatídica batalla d'Almansa, ara fa 303 anys.

Unitat per a guanyar el futur. L'estampa és meravellosa: centenars de senyeres a l'aire, retallades pel sol que s'amaga darrere de l'església Santa Caterina. Milers de caps que són tot

u: tants, que quan per fi els primers arriben a la plaça de la Reina (els turistes s'ho miren, incrèduls, i més d'un capta l'escena amb la càmera), no es pot albirar la cua d'aquesta cosa que molts anomenen "la mani". "Aneu entrant a la plaça, que Canal 9 us agafa en directe", clama amb sorna Toni Gisbert, coordinador d'Acció Cultural, a mesura que s'hi van incorporant els diversos col·lectius, després d'haver completat

el recorregut. Mentrestant, la banda de música de Beniarriés interpreta "Tabal i saragüells". Hi ha molta, moltíssima gent: l'organització parla de 50.000 persones. "Ací hi ha una xarxa cívica molt potent que la Generalitat Valenciana haurà d'escoltar", apunta Eliseu Climent, president d'Acció Cultural del País Valencià.

"La unitat és un valor que només guanyarem si guanyem tots", clama Toni Agustí, de l'Associació d'Actors i Actrius Professionals Valencians, encarregat de llegir el manifest. "Representem la majoria social del País Valencià. Una majoria transversal que és capaç d'unificar esforços per guanyar reptes concrets [...]. Aquest treball conjunt i unitari encara l'hem de reforçar més perquè el País Valencià pateix una situació d'excepcionalitat [...]. Nosaltres tenim un altre model de país. I el nostre repte és explicar-ho de manera concreta per articular majories socials a favor d'objectius concrets i guanyar-los. Perquè és possible i perquè és necessari. Per higiene democràtica, per justícia social, pel futur del territori i la llengua [...]. Fem una crida a continuar la tasca dels valencians que van superar la derrota d'Almansa i van fer possible que avui continuem existint com a poble, i a transformar aquest 'ja n'hi ha prou!' en un treball conjunt, unitari i positiu". La Muixeranga tanca la manifestació, però no la festa ni la gresca, que es trasllada al campus de Tarongers. És l'hora de més música.

Violeta Tena

Prou de corrupció

Els polítics (que n'hi havia, i molts) van cedir protagonisme a les entitats cíviques en la manifestació del 25 d'Abril d'enguany. Perquè, malgrat que hi havia representants d'Esquerra Unida, Iniciativa, Bloc o Esquerra Republicana, era una protesta per a visualitzar el descontentament i alhora la vitalitat de la xarxa cívica del país. Amb tot i això, la corrupció, que tant impregna el panorama polític valencià avui, va ser-hi molt present. Una de les entitats convocants era el Col·lectiu No a la Corrupció, nascut arran dels escàndols del *cas Gürtel*. D'adhesius, samarretes i pancartes que feien referència als vestits de Francisco Camps, a les bosses de Rita Camps o a les amistats del president de la Generalitat amb *el Bigotes* no n'hi mancaven pas.